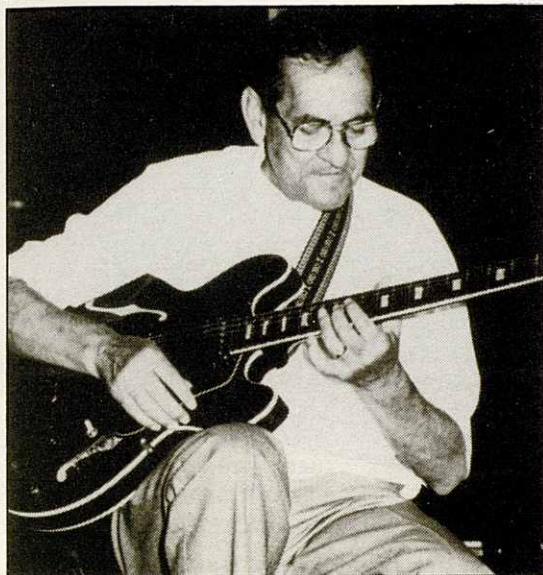

Núm. 32

Juliol'87

Edita: Jazz Club de Granollers
Periodicitat Mensual

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Magnífica actuació de la Big-Band del Vallès a la Plaça Barangé. A les fotografies: Vicenç Vacca, Bonaventura García i Joan Ramón dirigint l'orquestra

Fotos: Espauella

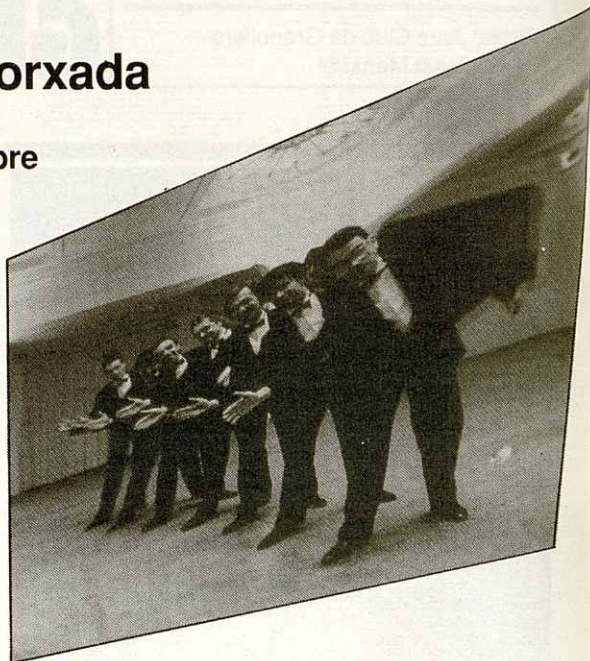
La vella Dixieland, a la Porxada

Dissabte 29 d'agost, a les 10 del vespre

La Caixa de Pensions, en guanyant el 75 aniversari de la vinguda a Granollers, per tal efemèride, han col·laborat en la gran majoria d'entitats culturals de la nostra ciutat, a fi de portar a terme uns espectacles dignes de l'aconteixement que es celebrà. Juntament amb el JAZZ CLUB GRANOLLERS, i adherint-se als actes de la FESTA MAJOR 87, es portarà a terme l'actuació de la VELLA DIXIELAND, una de les formacions de Jazz, a Catalunya, més representatives dels últims anys. A més coincideix amb la presentació del seu segon disc i el gran èxit de públic, a tots els concerts que donen arreu de Catalunya. Es una de les formacions musicals (i ho dic generalitzant) que donarà més concerts aquest estiu.

Aquest concert tindrà lloc el dissabte 29 d'agost a les 10 del vespre i en el lloc més adequat, la PORXADA.

Lluís Sitjes i Planas

PEP GOL
XAVI MANAU
PAU CASARES

ORIOL BORDAS

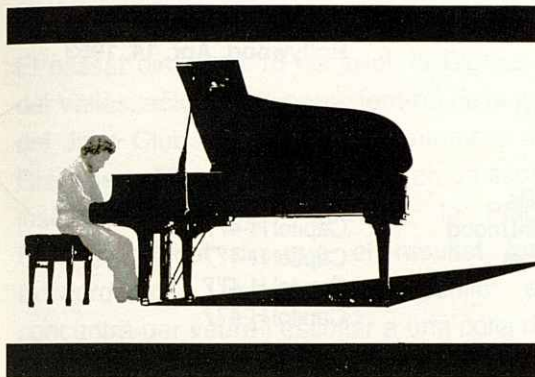
RICARDO ARAIZA
ARTUR REGADA
R.HOCHBERGER

TROMPETA
TROMBO
SAXOS ALT I BARITON,
CLARINET
SAXO TENOR,
VIBRAFON, PIANO
GUITARRA, BANJO
CONTRABAIX, VEU
BATERIA

Sitjes
la PUBLICITAT
ben entesa...

870 65 33

Concert de Manel Camp

Diumenge, 28 de juny de 1987
Casa de Cultura St. Francesc
Manel Camp - Marisol Morales
Interpretant a G. Gershwin

Era un dotze de febrer de l'any mil noucents vint-i-quatre, quan a la sala de concerts novayorkesa, "Aeolian Hall", s'estrenava per primer cop en tot el món, la mítica i famosa "Rhapsody in Blue", del gran Gershwin; l'orquestra era formada per vint-i-tres músics i professors, i dirigida per Paul Whiteman. Amb una sessió fantàstica i formidable, va neixer, el que els amants de posar etiquetes, en podrien dir, "Jazz Sinfònic"...

Lavors vindrien altres magnífiques filigranes, com "Un Americano en París", que fou gairebé una autobiografia, de dues estades que va fer el geni, a la cosmopolita capital de la República Francesa, i que posteriorment, uns anys mes tard, va ésser portada al cinema, de la mà de Vicent Minnelli, amb Gene Kelly i Leslie Caron.

O com també, les molt famoses "Night and Day", y "Porgy and Bess", aquesta última, utilitzada per Miles Davis i Gil Evans, per fer-ne una versió, de valor incalculable.

El món ha tingut de donar voltes i mes voltes, des de l'esdeveniment històric del "Aeolian Hall", perquè, després de seixanta tres anys, l'obra tingues encara aquella frescura i transcendència del primer jorn, fins a restar als nostres dies, inalterable. Sincerament, és aquí on es demostra, l'autèntica qualitat, d'un bon músic i compositor.

Així doncs, cambian d'elements i d'estructures, es presentava, a la "Sala de Cultura Sant Francesc", de la nostra ciutat, el músic manresà, Manuel Camp al piano, i la cantant Marisol Morales, mes coneguda per "Jennifer", en una matinal que corria a càrrec de Jazz-Club, i amb la col.laboració de la Casa Gran, de la vila, per fer pales, el nostre entossudiment, de fer gaudir a tots els afeccionats, i els que no ho siguin, les gracies i encants de la nostra benestimada música.

Començant una mica mes tard de previst, totes les mirades van ser dirigides envers el piano i el music que s'hi sentava al seu davant. Manuel Camp, tot sol dalt del petit escenari, ens va oferir un bon encapçalament de l'actuació. Un "Rhapsody in Blue" sensacional, amb el que va causar molt bona impressió a tots els que ens trobàvem alla, escoltan amb molta cura, i amb un silenci absolut, que feia donar-li un aire mes elegant i altiu, a la peça capdal del gran George Gershwin. Realment va gaudir d'un execució admirable, molt serios en el ritme, amb una gran precisió conceptual, i molt candencios en certs moments, també.

Si a la "Rapsodia Trista", n'hi havia prou i de sobres amb el piano, la veritat és que els demes temes del concert, s'hi va trobar a faltar una petita secció de ritme, com poden ser una bateria i un contrabaix.

Però, en honor a la veritat, també em de dir que la vocal Marisol, -que des de la seva infantesa va estar vivint a Nova York i que ara, segons tinc entes, es la professora de cant de l'aula- va ratllar de gran alçada, gaudint d'una agradable veu, molt potent i melodiosa, que va entendre, i fer vibrar els cors dels presents, en mes d'una ocasió.

Les peces interpretades, van ésser moltes, totes d'una manera magnífica, tant per part del pianista, com de la cantant, però com en tots els concerts, n'hi han unes que destaquen, per damunt de les altres.

D'entre moltes, s'en poden assenyalar, l'inolvidable "Summertime" magnífica, la fogosa "I Got Rhythm", l'encantadora "Embraceable You", "But Not For Me" i la grandiosa "Lady Be Good!" tota força i energia.

Totes van estar en el seu punt optim de cocció, ja que vam assaborir en calent, uns plats realment molt suculents. I el millor de tot, es que aquests no enllardufen, son molt i molt baixos, en calories i greixos.

Bon profit!!!

Jaume SARAROLS i OLIVEROS

Discografia bàsica de Duke Ellington 1950 - 1973 (5)

per Jordi Navas

Duke Ellington with Rhythm accompaniment

Ballard out

11436	Reflections in D
11437	Melancholia
Ballard added	
11438	Prelude to a kiss
11439	In a sentimental mood
11440	Things ain't what...
11441	All too soon
11442	Janet

Hollywood. Apr. 14, 1953

Capitol H-477
Capitol H-477

Capitol H-477
Capitol H-477
Capitol H-477
Capitol H-477
Capitol H-477

Duke Ellington and his famous Orch.

Same as Apr 6.

11620	Give me the right
11621	Is it a sin?
11622	Don't touch me
11623	Bassin street blues

Chicago. Jun 30, 1953

Capitol 2598
Capitol 2875
Unissued
Unissued

Duke Ellington and his famous Orch.

Same as Apr 6.

11624	The big drag
11625	Hear me please
11626	Untitled
11627	What more can I say?

Chicago. Jul 1, 1953

Capitol T-679
Unissued
Unissued
Unissued

Duke Ellington with rhythm accompaniment

Duke Ellington (p); Wendell Marshall (b); Dave Black (d)

20246	Kinda Dukish
20247	Montevideo
20248	Title nº 3
20249	I'm just a lucky so and so
20250	It should happen to a dream

New York. Dec 3, 1953

Capitol T-637
Up to date UTD-2008
Up to date UTD-2008
Up to date UTD-2008
Up to date UTD-2008

Duke Ellington and his famous Orch.

Same as Apr 6. But Ballard out. Dave Black added

20263	What more can I say	Unissued
20264	Rockin in rhythm	Unissued
20265	Ultra de Luxe	Unissued
20266	Flying home	Unissued

New York. Dec 4, 1953

(continuarà)

Plaça Barangé

LA BIG-BAND DEL VALLES

El passat dimecres 15 de juliol, la Big-Band del Vallès, actuava de noum fent-ho de la mà del Jazz Club Granollers i l'Ajuntament de Granollers. El concert tingué lloc en un espai insòlit per aquestes activitats, la Plaça Barangé, i cal dir que el resultat fora extraordinari. Un nombros públic es concentra per veure i escoltar a una colla de músics, la majoria de Granollers, que dels seus instruments treien notes maravolloses de totes aquelles melodies entranables, que sempre va bé escoltar.

El repertori estava compostat de temes de Duke Ellington, Count Basie i d'altres compositors nord-americans que han escrit melodies que ja son petites obres mestres de la música del segle vint. També, com no, composicions del director i arregador de l'orquestra, en JOAN RAMON i BERRUEZO, com el BLUES DE LA PORXADA. I ja que parlen d'en Joan Ramon, direm que és el "pare de la criatura" aquest músic, ple d'entusiasme, d'il·lusió, s'esforça per dotar a Granollers d'una autèntica Big-Band, a l'estil de les grans formacions nord-americanes, una difícil tasca a portar a terme, per compta amb importants col·laboracions. La primera, i més important son els vint-i-un músics que formen la Big-Band, que d'una forma desinteressada i dediquen hores del seu temps inclús treient-les de la feina habitual,

ja que molts d'ells professionalment no es dediquen a la música.

Es de justícia retrel's desde aquestes pàgines el nostre petit homenatge i agraiment, i animar-los a que continuin donant-nos satisfaccions audiovisuals, com la del dimecres dia 15 de juliol.

Formació de la BIG-BAND del VALLES: *A la secció de trompetes:* VENTURA GARCIA, SALVADOR BORRAS, RAMON VENTURA, JOAN LLACH, VENTURA MARTINEZ. *A la secció de saxos:* MANEL MANYERGIL (s. tenor), JORDI BRUGUES (S.alt i cl.), JOAN GARCIA (s.alt) Mollet, JOSEP POBLET (s.baríton) Manlleu. *A la secció de trombons:* MIQUEL FARIN, XAVIER JONCH La Garriga. *A la secció rítmica:* VICENS VACCA (guitarra), JOAN ALOY (piano) Terrassa, JOSEP CORTES (drums) Barna, SERGI SOLA (baix) Badalona. *A les veus:* ANGEL RIBA, MANUELA DOMINGUEZ (Barcelona), JORDI VILA (Barcelona), ANGELA ALOY (Terrassa), JAUME MARTOS (Manlleu). Tots sota la direcció de: JOAN RAMON I BERRUEZO.

Lluís SITJES I PLANAS

Enregistraments immemorials

"Ain't Misbehavin'" "Fats Waller"

Parlar de "Fats" Waller a aquestes altures es quasi un tòpic. Si més no, crec sincerament que mai s'ha donat l'importància que un músic creador de la seva classe ha merescut.

"Fats" Waller no fou solament un creador nat, un innovador de possibilitats fins aleshores desconegudes d'un instrument tant important com és el piano, sinó que a més d'això, era un interpret excepcional, i autor de magnífiques melodies, que avui s'interpreten día a día.

Sortit de l'escola dels Morton i J.P. Johnson, a la vegada dels vells estils de ragtime, "Fats" Waller dóna un impuls al piano que hauria de ser la pauta de tots els pianistes que vingueren després. Però, diem-ho també, ell donava un swing i una quantitat de Jazz quan es possava davant l'instrument gairebé mai més superat. La mà esquerra d'en "Fats" que a la vegada de ritmar els temes que interpretava estaven plens d'idees i d'una estructura armònica insòlita. A la mà esquerra d'en "Fats" hi podem trobar tots els instruments rítmics que componen els petits grups reduïts de jazz: naturalment el piano amb un malgama d'acords musicals superant tota partitura que s'escapa del rigor armònic, enriquint-lo fins al paroxisme. El contrabaix, pulsant les notes greus amb un swing extraordinari, i si m'apureu, també hi podem trobar efectes de bateria.

Però encara és més sorprenent fer un repàs a l'obra que ens ha deixat. "Fats" Waller gairebé durant tota la seva vida es va nutrir de les melodies de moda sortides del carrer 42, dels musicals de Broadway, possiblement imposades per les cases discogràfiques.

I eus aci la metamorfosi: éll transformava qualsevol melodia ramplona i tonta, amb jazz del bó. Indiscutible, tot el que passava per les seves mans es convertia en jazz.

Joiósament, "Fats" Waller ens ha deixat una

extensa col·lecció de gravacions, de les quals gairebé cap n'és desestimable. A més de què amb éll gravaren quasi bé tots els millors músics de jazz que després haurien d'ésser grans figures.

Seria interminable la quantitat de gravacions de les que podriem parlar i analitzar en aquest espai, però cal triar-ne una, i m'inclino per la gravació que efectuà d'un tema escrit per éll mateix: "Ain't Misbehavin'" tota vegada que reuneix una gran quantitat de qualitats que esmenterem a continuació.

"Ain't Misbehavin'" es potser la melodia de "Fats" Waller més ben estructurada baix la trajectoria del propi tema, arrodonit i armònicament molt ben trobat. Altrament en aquesta grabació hi tenim una quantitat de músics de qualitat indiscutible: Benny Carter, l'extraordinari guitarrista Irving Ashby, un dels millors baixistes que mai hagin existit: "Slam" Stewart, i el bateria "Zutty" Singleton...!

"Ain't Misbehavin'" és la clàssica melodia estructurada dins les normes de l'època, es a dir amb dos temes repetits consecutivament, una part central d'un segon tema i una part final repetint el tema del principi:

1. Melodia A 16 compassos
2. Melodia A 16 compassos
3. Melodia B 16 compassos
4. Melodia A 16 compassos

Comença la grabació amb piano sol, acompanyat de la secció rítmica: "Zutty" Singleton (dm), Irving Ashby (g) i "Slam" Stewart (b). En aquesta primera part, "Fats" Waller toca tota la melodia completa; A,A,B,A. Segueix a continuació tota la melodia completa, de nou pel propi "Fats" Waller vocal, acompanyat naturalment de la secció rítmica amb el trombó de vares a càrrec de "Slim"

Moore, durant els dos primers temes A,A. En el tema B, és Gene Porter al clarinet, qui reemplaça a "Slim" Moore omplint el fons de les frases del propi "Fats" que com ell ningú sap fer, i acaba el tema de nou amb la melodia A, a càrrec de "Slim" Moore de nou al trombó. Fins aquí l'interpretació per demés sobèrbia, amb aquella cadència que només sap fer en "Fats", plena d'idees i d'un ritme altament jazzistic, és talla amb l'intervenció sorprenent d'en "Zutty" Singleton a la bateria, i amb el coixi d'en "Fats" establint-se un diàleg entre piano i bateria que poques vegades apreciem amb el jazz tant ben lograt. Aquí el ritme s'ha doblat, és a dir anant vertiginosament depressa on el swing et fa aixecar de la cadira. Aquest diàleg es repeteix amb la melodia A dues vegtades: A,A, i en el moment d'entrar la melodia B, es tota l'orquestra que ataca ja en el paroxisme de ritme i swing, portant la veu cantant el trompeta Benny Carter. Per acabar en el moment en que es torna a repetir la Melodia A, l'orquestra completa torna al ritme cadenciós del principi posant com un fre insòlit, extraordinariament ben lograt, i és la veu del propi "Fats" que canta amb tota l'orquestra de coixi. Possiblement aquesta fou la millor interpretació que va realitzar "Fats" Waller avans de la seva mort el 15 de Desembre de 1943. L'enregistrament fou realitzat pel gener anterior. Infinitat de regravacions s'han posat al mercat amb LP, de l'obra d'en "Fats" Waller, però poques vegades s'ha reeditat aquest tema que és un dels millors. Certament però el podeu trobar en l'album de la RCA "Fats" Waller Memorial" Volum 1. (Cofret de 5 discos).

Dades discogràfiques:

"Fats" Waller (D6-VC-6 216) núm. de matriu original (Victor-RCA) New-York 23-1-1943
 "Ain't Misbehavin'" (Waller - Razaf - H.Brooks)
 Fats Waller (p & voc), Benny Carter (tp), Alton "Slim" Moore (tb), Gene Porter (cl), Irving Ashby (g), "Slam" Stewart (b), "Zutty" Singleton (dm).

Jordi VALL ESCRUI

Estiu a Copenhague

El nostre Corresponsal a Dinamarca ens ha trasmès qüasi telegràficament unes breus notes que val la pena deixar-ne constància.

Aquest estiu Copenhague està saturat de concerts de jazz, en el breu termini de 10 dies s'han donat entre diferents locals i a l'aire lliure 280 concerts.

A Tivoli, Cab Calloway que ha complert 80 anys, va tenir un dels èxits més espectaculars de public.

La llista dels artistes es llarguíssima i en destacarem Orion Brass Band; el violinista Poul Olsen; Papa Bue; Manhattan Transfer; Johnny Griffin's Quartet; Ornette Coleman; Don Cherry, etc.,etc.

Sense comentaris...

Pere Cruselles i Solsona, Esteve Colomer i Brossa, Amador Garrell i Soto, Lluís Sitjes i Planas, Jaume Sararols, Alfredo Papo, Josep Vadell i Milà, Jordi Navas, Jordi Vall i Escriu, Santiago Guix i Quincoces, Jaume Segarra i Farrés, Joan Ramon, Pere Gispert, Miquel Jurado, Didac Valls, Lluís Pocarull, Vicky Amador.

Nestor R. Ortiz Oderigo i Max Seligmann (Corresponsals a Buenos Aires - Argentina)
 Bob Andersen (Corresponsal a Dinamarca)

Fotografia: Pere Espauella i Bufia

Fotocomposició: Sitjes-Publicitat

Imprimeix: Instant Copy-Granollers

Publicitat: Sitjes

Dipòsit Legal: B-2472

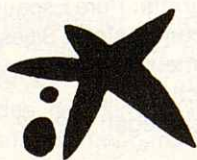
**JAZZ CLUB
 GRANOLLERS**

Domicili Social:

*Ricomà, 72 - Tel. 870 06 99
 GRANOLLERS*

75

ANYS DE "LA CAIXA"
A GRANOLLERS

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS